

Μια προσωπική εμπειρία ενάντια στην άγνοια

Συντάκτης: ΑΛΕΚΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ

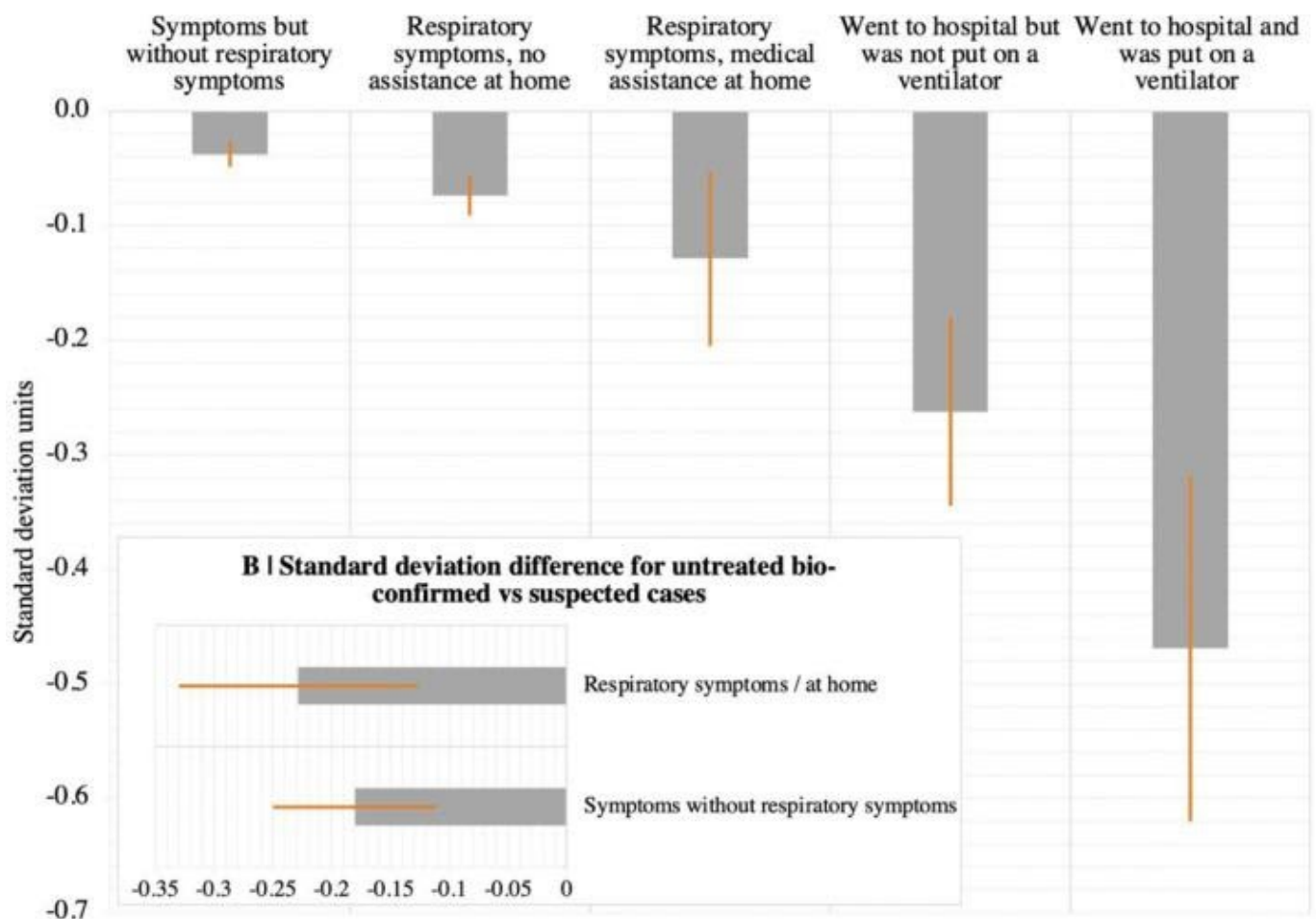
Πάντα πίστευα πως οι προσωπικές μαρτυρίες–εμπειρίες, στο βαθμό που μπορούν να συνδυασθούν με την επιστημονική έρευνα και τα συμπεράσματα της, έχουν αξία. Υπό αυτόν τον όρο και γι’ αυτό και πρέπει να κοινοποιούνται.

Ωστόσο, στην περίπτωση μου, για διάφορους λόγους, διατηρούσα αμφιβολίες.

Τις οποίες διέλυσαν ορισμένα γεγονότα των τελευταίων ημερών.

Επιστημονική γνώση και άγνοια

Το πρώτο είναι η επιστημονική έρευνα, που δημοσιεύτηκε σε ένα από τα πιο αυστηρά επιστημονικά περιοδικά υγείας, το *Eκlinikaλ Medicine*, σε δείγμα 81.000 ανθρώπων – δείγματα υπό μελέτη – που ασθένησαν από Covid19 και κατέληγε στο συμπέρασμα πως όλοι ανεξαιρέτα (από ασυμπτωτικοί έως διασωληνωμένοι) είχαν μειωμένη διανοητική ικανότητα για μη προσδιορισμένο εισέτι χρονικό διάστημα. (δες γραφική παράσταση)

Η έρευνα σχετικά με τον του Covid19 συνεχίζεται λοιπόν και όπως φαίνεται έχουμε να μάθουμε ακόμη πολλά, σε αντίθεση με ό,τι πιστεύεται.

Το δεύτερο γεγονός είναι η δημόσια καταγγελία του καθηγητή Πνευμονολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης Νίκου Τζανάκη ότι ιερείς αρνούνται να μεταλάβουν εμβολιασμένους. Το γεγονός παραδέχθηκε ο πρόεδρος της Ένωσης Συνδέσμων Κληρικών της Εκκλησίας της Κρήτης, πατέρας Ζαχαρίας Αδαμάκης, υπογραμμίζοντας αορίστως πως πρόκειται για μεμονωμένα περιστατικά.

Η δημοσίευση αυτή ξύπνησε μέσα μου προσθετικά ένα περιστατικό με μια νεωκόρο της εκκλησίας του Εθνικού Κέντρου Αποκατάστασης Αναπήρων όπου βρέθηκα για δυο μήνες, η οποία, παρακολουθώντας μια συζήτηση μας στο προαύλιο της εκκλησίας περί εμβολίων, σηκώνεται ξαφνικά και «βγάζοντας αφρούς από το στόμα» μας επιτέθηκε με μένος, αίσθημα υπεροχής και περιφρόνησης «που δεχόμαστε να γίνουμε πειραματόζωα» κ.λπ. κ.λπ.

Στην Ιταλία, σε περίπου 80 πόλεις οι αρνητές του κορωνοϊού, αντάμα με τους αρνητές του ευρωπαϊκού πιστοποιητικού εμβολιασμού και του υποχρεωτικού εμβολιασμού διαδήλωσαν εναντίον της κυβέρνησης του Μάριο Ντράγκι, πολλές φορές με εμφανή συμμετοχή στελεχών της Casa Pound, της Forza Nuova και άλλων ακροδεξιών οργανώσεων ή τμημάτων του World Wide Rally For Freedom. Στο Μιλάνο συμμετείχαν 9.000, στο Τορίνο 5.000 και στη Ρώμη 3.000.

Επιπλέον, με συνθήματα «Ελευθερία» και «Όχι στη δικτατορία του εμβολιασμού», «Όχι στο Green Pass» εκατοντάδες χιλιάδες άτομα διαδήλωσαν συνολικά, κυρίως χωρίς μάσκα, αποστάσεις ασφαλείας ή άλλα μέτρα προστασίας στη Γαλλία, το Βέλγιο, τον Καναδά, τη Βρετανία, την Ελλάδα, την Ιρλανδία, το Λουξεμβούργο, την Ολλανδία, την Πορτογαλία, την Ισπανία, την Ελβετία, τη Γερμανία, τις ΗΠΑ και την Αυστραλία, με τη στήριξη πολλών ακροδεξιών και νεοφασιστικών ομάδων και φονταμενταλιστικών αιρέσεων σε κάθε χώρα.

Οι συμπεριφορές αυτές ανθρώπων της εκκλησίας ειδικά και η ποιότητα της πολιτικής παρουσίας των αρνητών στα συλλαλητήρια γενικά, δείχνουν το βάθος και το συνεχές της οργανωμένης δουλειάς που κάνει η ακροδεξιά στο δυτικό κόσμο, το βαθμό επίδραση της.

Επιβεβαιώνει επίσης την πρωτοποριακή διαπίστωση του Δαρβίνου στο βιβλίο του: «Η καταγωγή του Ανθρώπου», πως «Η άγνοια γεννά πιο συχνά την αυτοπεποίθηση από ό,τι η γνώση».

Η συμπεριφορά των διαφόρων φανατισμένων «ειδικών», η συμπεριφορά της νεωκόρου αλλά και διαδηλωτών επαληθεύουν το **φαινόμενο Ντάνινγκ-Κρούγκερ** σύμφωνα με το οποίο άτομα περιορισμένων δεξιοτήτων αποκτούν μια γνωστική διαταραχή, μια ψευδαίσθηση ανωτερότητας, εκτιμώντας εσφαλμένα ότι οι γνωστικές τους ικανότητες, είναι υψηλότερες από ό,τι πραγματικά είναι. Οι Ντάνινγκ και Κρούγκερ απέδωσαν αυτή την προκατάληψη σε μια «μεταγνωστική» αδυναμία των ανειδίκευτων να αναγνωρίσουν τη δική τους ανεπάρκεια και να αξιολογούν με

ακρίβεια τη δική τους ικανότητα. Όπως το διατύπωσε ο Ντάνινγκ, «το μεγαλύτερο πρόβλημα με την άγνοια είναι ότι σε κάνει να νομίζεις ότι είσαι αυθεντία».

Για να αποδείξουν τη θεωρία οι Ντάνινγκ και Κρούγκερ έκαναν διάφορα πειράματα σε πολλούς συμμετέχοντες στην έρευνα. Σε ένα πείραμα έκαναν ερωτήσεις στους συμμετέχοντες για επιστημονικά θέματα, όπως την κεντρομόλο δύναμη και το φωτόνιο. Ένας πολύ μεγάλος αριθμός, περίπου το 90%, απάντησε ότι γνωρίζει τους όρους, αλλά απάντησε και καταφατικά σε άλλους τεχνικούς όρους που δεν υφίστανται, όπως το «υπερλιπίδιο» και η «χολαρίνη». Δηλαδή δήλωσαν ότι είχαν γνώσεις για πράγματα που δεν υπάρχουν.

Η έρευνά τους προτείνει επίσης επιπρόσθετα πως άτομα υψηλής ειδίκευσης μπορεί να υποτιμούν τη δική τους σχετική ικανότητα και επιπλέον μπορεί εσφαλμένα να υποθέτουν ότι τα καθήκοντα τα οποία είναι εύκολα για αυτούς είναι επίσης εύκολα για τους άλλους.

Φαινόμενο Dunning-Kruger Η λανθασμένη εκτίμηση των ικανοτήτων μας

Η σχέση ανθρώπου-επιστήμης

Πίσω από αυτές τις κοινωνικές συμπεριφορές υπάρχει η διαταραγμένη σχέση ανθρώπου επιστήμης. Καθώς στο σύγχρονο καπιταλισμό η επιστήμη υποτάσσεται συνολικά στο κεφάλαιο η ίδια η επιστήμη ενσωματώνει τις αντιφάσεις και τον παραλογισμό της αγοράς, ενσωματώνει στοιχεία ανορθολογισμού τα οποία αναπαράγουν και διαδίδουν ακόμα και επιστήμονες, οι κατ'εξοχήν, υποτίθεται, υπηρέτες του ορθού λόγου.

Αποκαλύπτεται επομένως η ανάγκη σταθερής πολιτικής, επιστημονικής και ιδεολογικής παρέμβασης της μαχόμενης Αριστεράς ταυτόχρονα και ισάξια με την προώθηση ενός έκτακτου υγειονομικού και κοινωνικού προγράμματος.

Η προσωπική εμπειρία

Οι γραμμές αυτές γράφονται στο πατρικό μου στα Χανιά, μετά από 150 μέρες στα νοσοκομεία.

Μου φαίνεται μισό όνειρο μισό πραγματικότητα.

Ύστερα από 150 μερόνυχτα σε νοσοκομεία από τα οποία 60 κατάμονος, παράλυτος και άλαλος στην εντατική, όπου, σε αυτά τα 60 ατέλειωτα 24ωρα, για να μην «τα παίξω» προσπαθούσα να φέρω σκηνές στο νου μου από τον πραγματικό κόσμο.

«Αλίμονο σε όποιον ζει στην έρημο και θυμάται τα του κόσμου» ορίζει όμως ο Καζαντζάκης.

Από αυτά τα 60 μερόνυχτα τα 26 ήμουν διασωληνωμένος, 26 εικοσιτετράωρα σβησμένα από τη ζωή μου. Το μόνο που θυμάμαι από τότε είναι ορισμένοι εφιάλτες και τα πρώτα λόγια των γιατρών: θα σε διασωληνώσουμε.

Τότε η μέση θνησιμότητα στις ΜΕΘ από Covid19 ήταν περίπου 70%.

Κοίταξα γύρω μου και σκέφτηκα πως έχω 30% πιθανότητα να ξαναδώ ό,τι τώρα έβλεπα, γι' αυτό και είπα στο γιατρό να πάρει πόζα να τον δω μπας και δεν... Ταυτόχρονα σκέφτηκα «ψηλό ποσοστό, καλύτερο από αυτό πριν ένα χρόνο», η επιστήμη εν τω μεταξύ είχε νίκες σε στρατηγικές ίασης.

Μετά από 26 ημέρες με επανέφεραν δύσκολα, τελείως παράλυτο και δίχως φωνή. Είχαν προηγηθεί σηπτικό σοκ, πολυοργανική ανεπάρκεια.

(Αυτή την εμπειρία τη χαρίζω στο ...νομπελίστα κύριο Ιωαννίδη ο οποίος έβγαινε στα κανάλια και διέδιδε πως ο Covid19 είναι κάτι σαν γρίπη).

Τώρα, μετά τη νικηφόρα πλέον αναστροφή της κατάστασης, η περιπέτεια συνεχιζόταν σε άλλο επίπεδο. Δίχως καμία δυνατότητα επικοινωνίας με δικούς μου ανθρώπους, δίχως καμία δυνατότητα κίνησης και δίχως φωνή, η ουσιαστική πηγή αισιοδοξίας και ανθρωπιάς, ήταν οι νοσοκόμες/οι, οι τραπεζοκόμοι, οι γιατροί, η τρυφεράδα τους, τα λόγια τους.

Μόλιςπριν 60 μέρες, όταν ερχόμουν στο Εθνικό Κέντρο Αποκατάστασης Αναπήρων, με έβαζαν σε ένα δίχτυ, όπως οι καλόγεροι τα τρόφιμα στα μοναστήρια των Μετεώρων, με μετέφεραν και με εναπόθεταν στο κρεβάτι ή με μετέφεραν στο αμαξίδιο αναπήρων.

Η προσπάθεια ήταν δύσκολη πολύ, προϋπόθετε ψυχικό σθένος, συλλογικότητα και γνώση των επιστημονικών εξελίξεων στην αντιμετώπιση του Covid.

Τώρα μιλώ, ακούω, περπατώ με κατσούνα, εδώ και κάποιες μέρες πίνω νόμιμα καφέ και παράνομα κρασί ή τσικουδιά.

Ναι, με αλλοιωμένη γεύση, μειωμένη ικανότητα προσήλωσης, ημιφαλακρός και με φλεγμονές στις ρίζες των μαλλιών τα οποία συνεχίζουν να υπακούουν στη βαρύτητα και να πέφτουν, κουτσός από το αριστερό πόδι, τριάντα κιλά πιο αδύνατος – όλα κατάλοιπα του Covid – αλλά ζωντανός.

Αυτή είναι μια αισιόδοξη πλευρά της ζωής.

Αλλά υπάρχουν κι άλλες. Την ίδια στιγμή που η Ακροδεξιά και ένα τμήμα της Δεξιάς και του θρησκευτικού φονταμενταλισμού διαδήλωναν, κυρίως στην Ευρώπη, την άρνησή τους στον απλό και τον υποχρεωτικό εμβολιασμό, τα πιστοποιητικά εμβολιασμού και τη χρήση τους για ελεύθερη πρόσβαση σε κλειστούς χώρους, σε τουλάχιστον 400 πόλεις της Βραζιλίας εκατοντάδες χιλιάδες διαδήλωσαν ζητώντας «Καθαίρεση του Ζαΐρ Μπολσονάρου», «Να φύγει ο διεφθαρμένος εγκληματίας», και «Εμβόλια για όλους», γιατί θεωρούν ότι ο ακροδεξιός Πρόεδρος ευθύνεται για την εκατόμβη των θυμάτων και τη μεγάλη διασπορά του ιού, καθώς αποτελεί έναν από τους μεγάλους αρνητές της πανδημίας και των εμβολίων στο όνομα της «ελευθερίας», της «ανοσίας της αγέλης» και κατά της «δικτατορίας του εμβολιασμού».

Υπάρχουν όμως και οι Έργκι. Ο Έργκι είναι το 18χρονο αγόρι που μετά από ένα χρόνο θεραπείας από εγκεφαλικό είχε σχεδόν αποκατασταθεί και μας πήγαινε κάθε απόγευμα βόλτα στον μεγάλο και καταπράσινο κήπο του ιδρύματος ή τάιζε παγωτό χωνάκι μια κοπέλα η οποίας λόγω του ανεξέλεγκτου τρέμουλου ήταν αδύνατο να γευτεί την αδυναμία της. «Να ελπίζεις – να ελπίζεις πάντα – πως ανάμεσα εις τους ανθρώπους – που τους ρημάζει η τρομερή “ευκολία” – θα συναντήσεις απαλές ψυχές με τρόπους που τους διέπει καλοσύνη – πόθος ευγένειας – ηρεμία» μας υπενθύμιζε δια του Νίκου Εγγονόπουλου.

Το βράδυ θα ‘ρθουν μουσαφίρηδες στο σπίτι.

Ανησυχώ.

Αν είναι ανεμβολίαστοι, αν είναι φορείς;

Αλλά από εδώ πηγάζει η αναγκαιότητα του εμβολιασμού, από το να μη θέτεις το διπλανό σου σε κίνδυνο. Αναγκαιότητα σημαίνει όμως απώλεια βαθμών ελευθερίας. Ταυτόχρονα όμως η κατανόηση της αναγκαιότητας οδηγεί στην ανάκτηση χαμένων βαθμών ελευθερίας.

Ενίοτε η ανθρώπινη εμπειρία μοιάζει με την εμπειρία στο «σπήλαιο τού Πλάτωνος», όπου, κάποιοι άνθρωποι προσπαθούν να καταλάβουν την ταυτότητα των αντικειμένων βλέποντας μόνο τις σκιές τους. Ή ας φανταστούμε ότι προβάλλουμε μια πολύπλοκη κινηματογραφική ταινία πάνω σε ακανόνιστα βράχια στο φως της μέρας: η υπόθεση της ταινίας (δηλαδή η πραγματικότητα) γίνεται μια σειρά από ωχρές φευγαλέες λάμπσεις πάνω στα βράχια (δηλαδή πάνω στη συνείδησή μας).

Αλλά η αντικειμενική πραγματικότητα με όλες τις πλευρές της υπάρχει και μας καλεί να την προσεγγίσουμε. Με τις “πρωτόγονες” αισθήσεις μας (τις κατά τον Καζαντζάκη “χωριάτισσες αίστησεις”) ως μόνο εξελικτικά εργαλεία απλούστευσης/επιβίωσης.

Να σπάσουμε το κέλυφος του μικρόκοσμου που ζούμε και να δούμε
αισιόδοξα το έξω, το πραγματικό σύμπαν με τις δυνατότητες και
τις δυσκολίες του.

Να ανέβουμε λίγο ψηλότερα διεκδικώντας όχι μόνο την επιβίωση
αλλά τη ζωή την ίδια!

Πηγή: kommon.gr